

Wij mogen ons hierbij overigens niet beperken tot de ons bekende profeten van het jodendom, want ook overal elders vinden wij profeten.

Deze mensen, vaak tegen wil en dank, doen allerhande uitspraken, die op het lot en de gedragingen van de volkeren, waarbinnen zij werken, vaak een heel grote invloed hebben gehad.

Iets wat sterk op spiritisme in de meer moderne zin lijkt, vinden wij in het gebied van Eufraat en Tigris, waar de maan tempels bestaan. Bij deze maanverering kent men immers personen - vaak maagden - die in een trance-toestand worden gebracht door muziek plus gebruik van reukwerken. Daarna worden zij onderzocht. Naar men aanneemt, spreekt door hen dan een god of godin.

In deze gevallen moeten wij aannemen, dat inderdaad vaak sprake is van beïnvloeding vanuit onze zijde. In India vinden wij ook al mediums, maar dezen werken eerder voor het gewone publiek. Hebben wij te maken met een wijze, die in aanzien staat, zo zal deze niet werken als medium. Hebben wij te maken met een medium, zo blijkt diens taak eerder te liggen op het gebied van raad aan verliefden e.d. Hun werkwijze doet enigszins denken aan de somnabules, die men ook nu nog wel op jaarmarkten kan aantreffen.

Een groot deel van de oudere grote tempels had overigens mediums in dienst. In sommige landen, zoals Egypte, werden zij hoofdzakelijk gebruikt als telepathische kanalen.

In dergelijke gevallen is er sprake van een hypnotische trance, waarbij suggestie en bepaalde voorwerpen het mogelijk maakten een trance-toestand te bereiken, waarin telepathische boodschappen naar andere tempels konden worden overgebracht. Dit gelukte inderdaad vaak, maar men achtte dergelijke kontakten toch niet bijzonder betrouwbaar daar het na het verzenden van een dergelijke boodschap gebruikelijk was onmiddellijk een ijlbode af te zenden, die dezelfde boodschap nogmaals diende over te brengen.

Toch ook hier weer een vorm van mediumschap. En laat ons dan ook nog even denken aan de Pythia, een van de meest bekende orakels van de velen, die ik zou kunnen noemen. In deze gevallen hebben wij te maken met vrouwen - of soms ook mannen - die in een soort trance komen. Dat hun uitspraken niet altijd onverdeeld en zuiver worden weergegeven, staat wel vast. Wij weten b.v. dat, wanneer de Pythia een uitspraak deed, deze voor de toeschouwers onverstaanbaar was.

Er is sprake van een gemompel, een reeks van uitgestoten klanken, die door een bij haar staande priester dan werden vertaald. De achterdocht van sommige mensen uit die tijd lijkt mij gerechtvaardigd: Zij stelden, dat, wat de profetes ook mompelde, de uitspraak toch dezelfde bleef, omdat deze te voren was klaargemaakt. Wat volgens mij juist en voor de hand liggend is.

Een soortgelijke vorm van mediumschap kenden wij tot voor kort ook in Tibet. Hier bestaan bepaalde kloosters, waar eens per jaar, soms zelfs twee malen per jaar, eens grote feesten werden gehouden, compleet met duiveldansen, aanroeping van de goden e.d.

Altijd weer treedt hierbij een medium op, dat zichzelf gemeenlijk in trance danst, soms op andere wijze tot een

trancetoestand wordt gebracht. Naar men aanneemt, treedt hierna een god in het lichaam van het medium, dat daarna uitspreken doet in een onbekende of onverstaanbare taal, waarna de boodschap door de aanwezige priesters vertaald wordt voor de gelovigen. Op deze wijze worden predicties gegeven omtrent het verloop van het komende jaar, de handel, de vruchtbaarheid e.d.

Dit doet mij in bepaalde opzichten overigens ook denken aan bepaalde kulturen in z-Amerika, waar een vorm van spiritisme wel zeer verbreid is.

In dergelijke groepen treffen wij mediums aan, die werkelijk geesten door zich laten spreken. In de meeste gevallen gaat het hierbij voornamelijk om persoonlijke kontakten met overgeganen. Daarnaast komen in deze groepen mediums voor, die bepaalde natuurkrachten of goden vertegenwoordigen. Zij beloven vaak bescherming of hulp aan de gelovigen, terwijl, bij weer andere mediums, soms in dezelfde groepen, een specialisatie op voorspellende trance voorkomt. Daarbij is echter volgens mij veelal geen sprake van werkelijke beïnvloeding door de geest, maar gaat het eerder om helderziendheid in ruimte en tijd.

Ik heb hier in een kort ogenblik reeds gegevens over een grote tijdsduur verstrekt. Ik zou nu volgens u mogelijk moeten gaan spreken over bekende mediums van de laatste eeuw, zoals Home, Palladino e.d. Mij lijkt dit echter niet de meest juiste benadering van het onderwerp. Want wanneer wij uitgaan van het spiritisme, zoals zich dit in de helft van de 19e eeuw heeft ontwikkeld, dan worden wij alleen gekonfronteerd met het moderne mediumschap, zoals dit nu soms nog bestaat.

Wel kunnen wij even zien naar de kenmerkende eigenschappen van dergelijke mediums. Sommigen onder hen bereiken zeer veel, anderen betrekkelijk weinig. Sommigen brengen boodschappen over, die voor enkelingen van belang zijn, of laten tafels en trompetten zweven, anderen brengen zelfs materialisaties tot stand.

In al deze gevallen blijkt het echter zeer moeilijk een onderscheid te maken tussen echte en niet-echte verschijnselen. Wij horen b.v., dat rond 1860 in seances kloppgeesten doorkomen, die al kloppende boodschappen spellen - die overigens niet erg belangrijk zijn geweest en waarvan wij niet horen, dat er ooit een belangrijke mededeling is doorgekomen, die werkelijk controleerbaar was - dan moeten wij niet vergeten, dat een van de dames, die in dergelijke seances als medium veel sukses had, er op betrapt werd, dat zij een klein soort zeepdoosje in haar schoen had en door drukken daartegen de kraak en klopgeluiden te weeg bracht. Een ander medium schijnt de kunst beheerst te hebben om de tenen te laten krakken en bracht zo de gewenste boodschappen tot stand. Deze mensen brachten dus zelf de boodschappen tot stand, die voor de gelovigen golden als stammende uit de geest.

Dan zouden wij natuurlijk stil kunnen staan bij verschijnselen als Kathie King, een materialisatie, die, zover ik dit na kan gaan, wel reëel is geweest. Maar laat ons dan ook niet vergeten, dat er heel wat seances waren, waarop z.g. mediums zeer stoffelijke figuren "tot verschijnen" brachten.

De mediums waren dus niet werkelijk in trance en middels stoffelijke personen wekten zij de illusie, dat zij geesten tot materialisatie konden brengen.

De geschiedenis van het moderne mediumschap is een vreemd mengsel van hysterie, oplichterij, bijgelovigheid en reële verschijnselen.

Daarom lijkt het mij beter dergelijke verschijnselen niet aan de hand van een bepaalde persoon en diens prestaties te bespreken. Eerder dienen wij na te gaan, of dergelijke verschijnselen ook buiten de kring van spiritisten voorkomen in de modernere tijd.

Wat te denken van een paus, die een visioen krijgt, twee zonnen boven Rome ziet staan en gelijktijdig een stem hoort, die hem bepaalde gegevens vertelde; gegevens overigens, die volgens de wil van deze paus nu gepubliceerd zouden moeten zijn, maar dit volgens mij nooit zullen worden.

Dan mogen wij toch hier ook wel spreken over een verschijnsel, dat wijst op mediumschap van de betrokken persoon. Wanneer wij te maken krijgen met figuren als Jeanne d'Arc, zo weten wij wel, dat onderbewustzijn en hysterie een grote rol spelen bij de stemmen, die zij hoort en datgene, wat zij op grond daarvan volbrengt. Een Theresia van Lisieux is een soortgelijke figuur met dien verstande, dat haar visioenen en boodschappen zich meer binnen het kerkelijke kader stellen.

In dergelijke gevallen blijkt steeds weer, dat er mogelijk wel een enkele maal sprake is van een geestelijke inwerking, maar dat het merendeel van de verschijnselen kennelijk door de persoon zelf wordt veroorzaakt. Mediums schijnen altijd weer betrekkelijk onevenwichtige personen te zijn geweest.

Laat ons van dit punt eens uit gaan. Mediums, door alle tijden heen, zijn wat onevenwichtige figuren. Zij zijn in hun aard en optreden vaak wat grillig. Sommigen onder hen hebben een sterke drang zich te laten gelden, meten zich een gezag aan dat zij in wezen niet bezitten of waar kunnen maken, dan wel proberen burgers en buitenlui door verbazingwekkende verschijnselen en openbaringen te overbluffen - waarbij de geest juist dergelijke prestaties verre schijnt te blijven.

Wanneer wij deze karaktertrekken bezien, blijkt steeds weer, dat een stabiele persoonlijkheid voor het mediumschap kennelijk minder geschikt is. Wanneer een persoon tot mediumschap komt en daardoor of daarin later wat meer innerlijke stabiliteit vindt, krijgen wij te maken met beheerst mediumschap.

Dit laatste blijkt vooral binnen bepaalde groeperingen veel voor te komen als geheime genootschappen, esoterische scholen en zelfs, niet te vergeten, binnen bepaalde kerken.

Een medium brengt krachten tot uiting, die niet aan de persoon zonder meer eigen zijn en brengt in een bepaalde toestand prestaties tot stand, die normalerwijze buiten het bereik van deze persoon liggen. Dat is het enige, wat wij in algemene zin over mediumschap kunnen zeggen.

Om dergelijke prestaties tot stand te kunnen brengen, is er een band met de wereld noodzakelijk, die niet normaal is. Hoe komt dat?

Wanneer wij teruggaan naar de sjamaan, naar het begin, dan blijkt dat deze goede heer, ondanks zijn prestaties in vele opzichten, toch eigenlijk iemand is, die niet sterk genoeg is en daarom zijn slimmigheid en handigheid gebruikt om zich aanzien, gezag en een groot deel van de buit van de stam te bezorgen.

Het gaat hier zeker niet alleen om de vergoeding, maar het aanzien, dat men op deze wijze voor zich bereikt, speelt toch wel een heel grote rol.

Wij zullen later, bij de tovenaars in Afrika, een zelfde verhouding aan kunnen treffen. Ook daar zijn tovenaars in vele gevallen mensen, die met hun geheimdoenerij en soms reëel bestaande gaven en kennis proberen voor zich een uitzonderingspositie te scheppen.

De behoefte om anders te zijn dan anderen speelt volgens mij bij zeer velen een overwegende rol. Wat ons brengt tot de vraag, hoe het ligt met de kontakten met geesten.

Nu zal het een ieder wel duidelijk zijn, dat men een geest niet zonder meer kan dwingen tot de aarde te komen. Er bestaan magische praktijken, waardoor een verschijning tot stand kan worden gebracht. Maar wanneer de werkelijke persoonlijkheid daarbij op moet treden, gaat dit altijd weer buiten de beheersing van de magier om. Denk maar eens aan de heks van Endor.

In dit geval moeten wij dus wel stellen: het is de persoon zelf, die uitmaakt, met welke krachten hij zal werken, maar de persoon kan nooit bepalen, welke persoonlijkheid, welke entiteit op kan treden.

Wanneer dit desalniettemin toch gebeurt en op oproep steeds weer iemand zich met dezelfde naam meldt, zullen wij konstateren, dat in deze gevallen meerdere, soms zelfs vele entiteiten schuil gaan achter een en hetzelfde pseudoniem.

In uw eigen tijd bestaat hiervan vele voorbeelden. Ook dan zijn het geesten, die vaak nog tot verschillende sferen behoren. Hun behoefte, zich middels een bepaalde naam te uiten, ligt in wezen in de afstemming van het medium en is mede grotendeels bepalend voor de verschijningsvorm.

Daarbij kan dus over het geheel worden gesteld, dat de voorstellingen, die een medium koestert, datgene, wat hij of zij presteren wil, de behoeften die men heeft om een bepaalde soort van contact tot stand te brengen, bepalend zal zijn voor de wijze van uiting.

Dit verklaart ons ook, waarom in de vele orakels zo zelden dingen worden gezegd, die rechtuit onaangenaam zijn. Ook het medium staat dan onder pressie, wil niet tegen een vorst ingaan. Integendeel: een medium wil dan door zijn prestatie in hoog aanzien komen bij die vorst. Indien er dan een uiting moet komen, die toch ongunstig is, zal het medium zelf door zijn instelling alles doen om de zaak zo om te buigen, dat het tenminste op het eerste gezicht gunstig lijkt.

Ik hoop niet, dat u dit alles in strijd acht met het opgegeven onderwerp. M. i. is dit alles van het grootste belang voor het verkrijgen van een juist begrip voor de betekenis van mediums door alle tijden heen.

Een geest kan elk medium beïnvloeden, zo pleegt men op aarde wel te stellen. De praktijk wijst uit, dat dit voor

een geest alleen mogelijk is, wanneer tussen medium en geest 'n zekere mate van harmonie bestaat.

Deze harmonie is dus bepalend voor de mogelijkheid, die de geest zal vinden om contact op te nemen met het medium. Omgekeerd zal deze harmonie dus ook voor het medium bepalend zijn voor alle contacten, die middels dit medium tot stand komen.

Worden er eisen gesteld, die niet in overeenstemming zijn met de persoonlijkheidsinhoud van het medium, dan is geen werkelijk contact mogelijk, maar kan onder suggestie en zelf-suggestie vaak een contact gesimuleerd worden, waarin de eigen persoonlijkheid van het medium dan krampachtig zal trachten op de juiste wijze te reageren. Is dit u aanvaardbaar?

Het lijkt u misschien, dat ik druk doende ben om de mediums van alle tijden te ontluisteren. Dit is zeker niet mijn bedoeling. Maar realiseer u goed, dat b.v. de mediums in Engeland rond 1900 in vele gevallen personen waren, bij wie het in de eerste plaats ging om het vinden van enige erkenning.

Kijken wij wat verder in de tijd, dan zien wij vaak mediums, die zich op 'n zekere wijze betrokken gevoelen bij een bepaald facet van het menselijk leven. Het is vanuit deze belangstelling uit, dat zij werken en het is deze belangstelling ook, die bepaalt, wat zij als medium en mens betekenen. Caycy (?) is een van de meest sprekende voorbeelden hiervan.

Wanneer een medium zich een taak stelt, dan zal die taak gelijktijdig een intensifiëring van de vermogens in die richting ten gevolge hebben en een verbleken of verzwakken van alle verdere capaciteiten in een andere richting.

Veelzijdigheid zullen wij bij slechts weinig mediums in voldoende mate aantreffen. U zult zich afvragen, waarom er zoveel mediums zijn, die zich op persoonlijke contacten toeleggen. Eens waren er hiervan inderdaad vele, nu zijn er al veel minder. Want daarvoor is een sterk telepathisch contact vereist, terwijl het medium zelf zich zeer sterk moet laten beïnvloeden door degenen die het contact zoeken en hun problemen.

Ik zeg u niet, dat deze mediums in alle gevallen alleen maar suggestieve beelden te voorschijn brengen. Het is wel degelijk mogelijk, dat ook hier werkelijke contacten voorkomen. Maar er is een beheerstzijn, een sterke suggestabiliteit nodig voor mediums, die dergelijke contacten tot stand trachten te brengen.

In een tijd, waarin de achterstelling van de vrouw in de maatschappij een grote rol speelde, was het voor vele vrouwen die toch reeds tot enige overgevoeligheid en dociliteit waren gedresseerd, gemakkelijk dergelijke contacten op te nemen. Het aantal contacten met persoonlijk gekende overgeganen was in die periode dan ook talrijk.

Aan de andere kant dient men zich te realiseren, dat, naarmate een medium zich meer bewust wordt van een eigen functie in de wereld en daaromtrent een eigen visie ontwikkelt, dergelijke persoonlijke contacten steeds moeizamer tot stand zullen komen.

Dit is m.i. kentekenend voor een ontwikkeling, die op het ogenblik practisch overal in de wereld plaats vindt. Er zijn nog wel primitieve gemeenschappen, waarin dergelijke meer

persoonlijke kontakten 'n hoofdrol spelen. In de meeste gemeenschappen gaat het echter om andere zaken.

De mediums brengen kracht over, geven lezingen en raad. Zij geven de mens een nieuw beeld van het leven en van de wereld. Zij proberen kort en goed de achtergronden van de mens duidelijker kenbaar te maken, of de inzichten van de mens in zijn eigen achtergronden te wijzigen.

Ik dacht, dat hierdoor wel duidelijk wordt, dat de functie en betekenis van het medium verandert met de tijden. En denk nu niet, dat er tijden waren, dat er geen mediums op aarde werkzaam waren.

Zeker, er is een periode geweest, waarin mediums heksen genoemd werden. Er is een tijd geweest, dat zij als heiligen werden gezien, of als duidelijke tekenen van een duivels ingrijpen, dan wel als een onbelangrijk spel voor onbewusten.

Maar steeds weer hebben mediums in elke tijd enige invloed uitgeoefend en de mensheid bepaalde geestelijke waarden gegeven, ook al waren voor vorm, betekenis en mogelijkheden, zowel de inzichten van de tijd, waarin een medium leefde als zijn eigen instelling van overwegende betekenis.

Ik zou nu willen wijzen op een paar eigenaardigheden, die men wel eens over het hoofd ziet.

In Egypte bestonden maar zeer beperkt mediums, die o.m. geneeskundige raad gaven. Het zijn waarschijnlijk vooral deze mediums geweest, die de dokter-priesters van die tijd op de hoogte hebben gesteld van een groot aantal werkingen en functies van het menselijke lichaam. Zover ik heb kunnen nagaan, waren onder de beïnvloedende entiteiten, die behoorden tot de atlantische periode.

Opvallend is verder het groepsgewijze optreden van bepaalde soorten entiteiten. In de tijd van Rome kwamen door mediums heel vaak persoonlijkheden door, die in wezen uit Egypte stamden, waar zij eens geleefd hadden. Egyptische en abessijnse invloeden zijn kenbaar in praktisch alle mediale uitingen in de glorie-tijd van de staat Rome en soortgelijke beïnvloedingen zien wij in het dan onderworpen Griekenland.

Deze mediums brengen vaak inlichtingen over en geven verslag van gebeurtenissen, die op grote afstand plaatsvinden. Vraagt men zich af, of daarbij altijd de geest betrokken was, zo dient het antwoord ontkennend te luiden. Ook hier spelen onderbewustzijn, telepathie en helderziendheid in ruimte en tijd een belangrijke rol.

Toch moet aan de andere kant gekonstateerd worden, dat in die dagen vooral veel kleinere egyptische priesters de behoefte gevoelden zich middels mediums op aarde te uiten, zelfs in genootschappen van filosofen als b.v. de canii of tijdens bepaalde tempeldiensten voor andere dan egyptische goden.

Bij inwijdingsplechtigheden komen dergelijke beïnvloedingen echter in veel mindere mate voor. Wat mij brengt tot een bijzonder verschijnsel van mediumschap, dat vaak miskend is.

Bij inwijdingsriten zien wij vaak een z.g. heilig spel, waarbij personen, die inwijding zoeken dan wel reeds ingewijd zijn, de rollen uitbeelden van bepaalde goden, godinnen e.d.

In deze gevallen is er niet sprake - besef dit wel - van

een vaste tekst. Er is sprake van een karakter, dat wordt uitgebeeld; gedrag en attributen zijn wel vastgelegd. Maar in tegenstelling met b.v. het griekse toneel, waar een vastgelegde tekst uitgebeeld werd, is hier verder sprake van een improvisatie, van een inspiratief reageren van de spelers.

Door de omstandigheden door de noodzaak zich één te gevoelen met b.v. een godheid, komt in deze spelen een reeks innerlijke belevenissen tot stand.

Men noemt dit dan wel een harmonie met de god, verbondenheid met de god, of innerlijke verlichting. Daarnaast worden door de spelers vaak uitspraken op inspiratieve wijze gedaan, die bestemd zijn voor alle ingewijde toeschouwers. Dezen, het spel kennende, weten dan, dat op dergelijke ogenblikken door de mond van de spelers de god zelf tot hen spreekt.

Opvallend is verder, dat deze spelers zich van dergelijke vaak belangrijke uitspraken na afloop van het spel niet meer bewust blijken te zijn. Algeheel vergeten komt veel voor, vooral wanneer het novieten betreft. Dit is kennelijk normaal, want in de voorschriften voor ingewijden wordt o.m. verboden hen deze door henzelf gedane uitspraken na afloop te vertellen.

In deze gevallen hebben wij kennelijk te maken met een vorm van mediumschap, waarbij het resultaat bepaald wordt door een gevoel van eenheid, verbondenheid, met anderen. Dit eenheidsgevoel, dit een rol spelen, kan voor het tot stand brengen van een werkelijk nuttig mediumschap vaak van groot belang zijn.

Ik weet, dat dergelijke spelen en rituelen niet meer overdadig vaak voorkomen. Maar zo hier en daar zijn zij er toch nog wel. Wanneer tijdens een ritus een persoon zich sterk identificeert met de persoon, die hij uitbeeldt, bestaat altijd weer de mogelijkheid, dat hij door deze concentratie - ongeacht zijn verdere persoonlijke eigenschappen - een harmonie met deze kracht bereikt. De kracht zal hem dan overschaduwen en zo ook zijn uitspraken, gebaren e.d. kunnen beïnvloeden. Is dit duidelijk?

Hoe moeten wij dan verklaren, dat mediumschap zo snel af is gezakt in de richting van een soort vergeestelijkte variété-attractie?

Een van de verklaringen is m.i. te vinden in een steeds sterker op de voorgrond tredend rationalisme. Men heeft de hypnotische slaap, het sonambulisme, ontdekt. Men weet, dat hierbij onverklaarbare verschijnselen op kunnen treden, maar wil dit alles wetenschappelijk verklaren.

Waar de verklaarbaarheid nalaat, heeft men te maken met een fenomeen zonder meer en de demonstratie van dit fenomeen is voor de nieuwsgierige burgers van belang: men is bereid voor het bijwonen van dergelijke onverklaarbare zaken financiële offers te brengen.

Deze methode van seanceren heeft bovendien het voordeel, dat de aanwezigen het gevoel hebben iets mystieks te beleven, iets wat hen, zonder verdere moeite hunnerzijds, belangrijker en geestelijk rijker zal maken.

Hierdoor groeit langzaam maar zeker een traditie in het mediumschap, die doet denken aan showmanship. Men gaat in trance na veel overbodige, maar indrukwekkende gebaren. Mediums, die met een kabinet werken, laten zich kluisteren en

hun boeien met veel omslag onderzoeken, alsof zij in plaats van een medium eerder een soort Houdini zouden zijn. Zij gaan er verder toe over zich door oosters geklede personen te laten aandienen en vergezellen. Kaarslicht, gedempt licht, geheimzinnige tekens - die soms alleen maar humbug zijn - de speler allen een rol bij het scheppen van "de juiste sfeer".

In de salons, waar dergelijke mediums vaak werken, heerst een sfeer van exotische gevaren, exotische gebeurtenissen en mystieke mogelijkheden en openbaringen. Wat zij presteren is zeker niet navenant, maar het publiek wil dit nu eenmaal zo.

Men komt er toe in dit verband bepaalde gaven, die ontdekt zijn, verder uit te werken. De mnemotechniek b.v. wordt al snel een variéteummer, dat door menige goochelaar als intermezzo wordt gebracht. Wat Mnemotechniek is? Herinneringskunst, de kunst om b.v. even naar een blad van een courant te kijken om daarna iemand, die een bepaalde regel enkolom noemt, te zeggen, welke woorden daar staan.

Bepaalde vormen van snelrekenen, als gebruikt door z.g. rekenwonders, behoren tot hetzelfde gebied: Het gaat hier om het aanboren van het onderbewustzijn en het daardoor komen tot prestaties, die niet geheel redelijk zijn, ook al gebruikt men verklaringen en gebruikt men bepaalde als trucs aangeduide ezelsbruggetjes - die overigens voor de prestatie niet werkelijk noodzakelijk zijn.

Wanneer wij met dergelijke mediums of variétéattracties werken - de naam is meestal een kwestie van hun eigen keuze - zo blijkt, dat het niet meer in de eerste plaats gaat om de prestatie zelf, maar om de verklaring, die men hiervoor geeft. De feiten zelf worden tot een soort spektakel.

De telepathie - die werkelijk bestaat - wordt al snel afgelost door spierlezen en menigeen, die werkelijk grote gaven als medium heeft, vindt het gemakkelijker, middels dergelijke trucs, bedrog te plegen.

Daarmede is dan de verwarring compleet. Er zijn overal zittingen, waarbij nog trompetten zweven en er zijn nog steeds mediums, die dergelijke fenomenen inderdaad tot stand kunnen brengen.

Helaas hebben dergelijke mediums ook ontdekt, hoe vermoedend dergelijke seances kunnen zijn. Ontdekt hebbende, dat het voor hen voordeliger is 3 à 4 malen per week een dergelijke seance te organiseren dan slechts een maal per week, gaan zij in de meeste gevallen er toe over goocheltrucs te gebruiken. De mogelijkheid tot een werkelijke prestatie is dus wel aanwezig, maar zij wordt slechts incidenteel geleverd.

Ook op ander terrein is er een moeilijkheid. Een medium is veelal in werken en prestatie niet te verklaren. De mensen, die mee heten te tellen, willen echter alles kunnen verklaren, dus worden deze mediums afgewezen. Mediumschap wordt onwillekeurig verwezen naar zelfbedrog hysterie of eenvoudige oplichterij. Dat dit op de aard en neiging van mediums vaak een grote invloed heeft, zal duidelijk zijn.

Veel mediums in deze tijd zouden veel meer kunnen zijn en zouden veel meer kunnen presteren, dan zij doen. Maar het feit, dat zij een soort uitgeworpenen zijn, die toch gelijktijdig weer het middelpunt vormen voor een kleine groep,

niet kritische vereerders brengt hen er toe een zekere mate van bedrog te plegen, of - indien zij dit niet doen - middels het onderbewustzijn zich vooral te richten op een centraal staan in de kleine groepen, zodat zij hiermede een tegenwicht krijgen voor hun plaats in de maatschappij, waarin zij volgens eigen gevoelens niet worden gewaardeerd, of de door hen begeerde plaats niet kunnen verwerven.

Enkelen weten zich daaraan te ontvechten, te ontworstelen. Er zijn inderdaad helderzienden, die niet alleen overal reclame maken, maar die ook rustig willen zeggen: Voor U kan ik niets doen. Mensen dus, die reëel presteren - zij zijn overigens meestal niet de best betaalden. Dergelijke helderzienden blijken vaak ook over andere vormen van mediumschap te beschikken en niet alleen maar goede telepathen of goede lekepsychologen te zijn.

Er zijn in deze tijd mensen, die inspiratief of in trance spreken en zeggen: Laat de wereld het dan verder maar zelf uitzoeken. En juist dezen zijn vaak in staat betrekkelijk onbevooroordeeld en daardoor algemeen goed te presteren.

Anderen daarentegen willen zó bijzonder zijn, dat zij hierdoor de neiging hebben hun werkelijke prestatie in een soort toneelspel te verhullen. Waarmede de werkelijke betekenis van hun prestatie vraagwaardig wordt.

Door alle tijden heen zijn er mediums geweest. Door alle tijden heen heeft de geest contact gezocht met de mens en geprobeerd zich op aarde te openbaren.

Vanaf de tijden in een heel ver verleden, dat lichtende geesten zich nog als leidlieden konden tonen aan de verre voorvaders van de mens tot aan deze dag, zijn er geesten, die werken voor en met de mensheid.

En door alle tijden heen zijn er mensen geweest, die een bijzondere geschiktheid hadden en b.v. als brandpunt voor bijzondere verschijnselen konden fungeren, danwel konden functioneren als een soort vertaalmachine.

De plaats, die de gemeenschap deze mensen heeft toegeblijkt, de wijze waarop zij zijn aanvaard, speelde steeds een grote rol in de wijze van hun optreden en de betekenis van hun prestaties.

Ik wil nu enkele opmerkingen maken, die u mogelijk wat ongeloofwaardig voorkomen. Toch zijn zij waar.

Practisch alle ingewijden door alle tijden heen kenden mediumschap als een van hun belangrijkste kwaliteiten. Velen van hen bezaten een beheerst mediumschap, van bijna allen is bekend, dat zij onder omstandigheden ook zelf een dialoog konden voeren met entiteiten uit een andere wereld.

Practisch alle grote ontwikkelingen in de wereld zijn mede door mediamieke persoonlijkheden beïnvloed. Sommigen van hen waren inspiratief begaafd, anderen werkten in trance.

Het trance-mediumschap speelt in tijden, dat de mensheid voor praktisch alles openstaat danwel zeer bijgelovig is, een hoofdrol.

Zodra een meer logische denkwijze de mens schijnt te overheersen, zien wij het inspiratieve medium deze plaats innemen. Het is een kwestie van een juist gebruik van middelen.

U zult zo dadelijk zelf vragen kunnen stellen over al, wat u bij mediums belangrijk vindt. Onthoud u daarbij echter wel één ding:

Elke persoon, of deze beroemd geworden is of niet, maar wel als medium fungeerde en dit zo juist en oprecht mogelijk heeft gedaan, heeft veel bijgedragen tot veranderingen in de wereld.

Soms hebben dergelijke personen problemen veroorzaakt en spanningen uitgelokt. Het is bekend, dat in de tijd van Ur mediums geschillen tussen belangrijke families hebben veroorzaakt en in enkele gevallen zelfs tussen staten. Hierdoor zijn in de historie veranderingen ontstaan, o.m. een splitsing van gebied en een uittocht van een belangrijke groep.

Dit werd door hen zelf mogelijk niet zo bedoeld, maar daardoor ontstonden voor de mensen nieuwe mogelijkheden en voor de geest een verdere mogelijkheid de mensen ten goede te richten.

De mediums in deze tijd werken op hun eigen wijze. Soms bereiden zij, zonder dit zelf geheel te beseffen, de mensheid voor op een volgende fase van begrip en inzicht, in andere gevallen confronteren zij de mens met de onhoudbaarheid van zijn stellingen, vooral van de stelling, dat alle menselijke en geestelijke zaken logisch verklaarbaar moeten zijn.

Zij werken . En als zodanig is een medium respect waardig in zijn taak. Wat een medium verder als mens is, is weer iets geheel anders.

Gaan wij de kwaliteiten als mens na van vele mediums, dan komen wij tot opzienbarende ontdekkingen. Een aantal van hen kunnen wij onder de goede, zij het minder konventionele mensen rangschikken. Anderen zijn grote egoïsten, weer anderen zijn zonderlingen met sterk dogmatische instelling, mensen waarbij zo hier en daar toch wel een knoopje los zou kunnen zitten.

In bepaalde gevallen zijn mediums in hun dagelijkse leven zelf idioten - niet dat dit een uitzondering vormt op de rest van de mensheid natuurlijk, dat durf ik niet beweren. Maar ik bedoel hier, dat zij volgens menselijke normen letterlijk tot de geestelijk minderwaardigen behoren, mensen zijn die verstandelijk niet met de andere mensen mee kunnen komen en die toch als medium grote gaven bezitten.

Ik breng dit naar voren om u duidelijk te maken, dat de persoonlijke prestaties en het persoonlijke leven van een medium weinig te maken heeft met zijn taak. De enige belangrijke vraag luidt: Welke instellingsmogelijkheden kent een medium? Op welke wijze zal een medium, zij het bewust vanuit zich, een harmonie met een bepaalde sfeer kunnen vormen, hetzij in zijn normale bestaan en beleven harmonisch zijn met bepaalde sferen.

Er is geen grens die zegt, dat mediums alleen goede geesten door kunnen laten komen. Een medium zal altijd datgene tot uiting brengen, wat in eigen leven en geestelijke achtergronden een rol speelt. Zijn eigen harmonie bepaalt de mogelijkheden.

Dit betekent voor de mens dat alles, wat door mediums is gebracht, alle prestatie door alle tijden heen middels mediums, niet beschouwd mag worden als een openbaring zonder meer, maar eerder beschouwd moet worden als een aansporing tot een onderzoeken van eigen wezen, eventueel eigen visie te herzien en zo mogelijk ook eigen gedrag te richten op

een nu tot innerlijke zekerheid geworden waarheid.

Dit is het einde van mijn inleiding. Ik ben mij er van bewust, dat sommigen van u meer specifieke gevallen wilden bespreken. Indien u die mening nog bent toegedaan, hebt u na de pauze daartoe alle gelegenheid.

Zover het mij mogelijk is zonder daardoor iemand of iets te schaden, zal ik u dan ook alle gewenste gegevens verstrekken.

Ik dank u voor uw aandacht en wens u een aangename pauze.

-0-0-0-0-0-0-0-

Nogmaals goeden avond.

Wij gaan nu zien, wat u te vragen en te zeggen hebt over mediumschap en mediums aller tijden. Ik zou daarbij allereerst de schriftelijke vragen willen behandelen.

x Kunt U een overzicht geven van de verschillende soorten helderziendheid - vanuit het hart, met het voorhoofd e.d.

- Ik wil proberen hierop te antwoorden, maar zal u waarschijnlijk teleurstellen. Wanneer u zegt hart, hoofd e.d. gaat u in wezen uit van de ontwikkeling van bepaalde chakra.

Wanneer een chakrum geheel ontplooid is, zullen de indrukken daarin het gemakkelijkst kunnen worden ontvangen. Bij een lager chakrum schijnen dan gevoelens op te treden, terwijl hogere chakra eerder meer bewuste impulsen doen beleven.

Maar in principe is er geen verschil in helderziendheid, of de impuls daartoe nu uitgaat van een borst, voorhoofds- of zelfs kruinchakrum.

Het is in alle gevallen het ontvangen van indrukken, die worden omgezet binnen eigen wezen tot een visuele hallicunatie.

Dit kan kontakten met andere werelden of met personen, die in andere werelden omvatten zo goed als telepathische kontakten met personen, die nog in uw eigen wereld leven of een waarnemen van bepaalde delen van ruimte en tijd, waarin waarnemingen door het eigen ik worden gedaan of indrukken ontvangen, die door het ik echter altijd als waarnemingen zullen worden weergegeven. Is dit voldoende?

x Is er ook niet sprake van een reizend waarnemen met een van de fijnere lichamen?

- Dit is uittreding en uittreding is iets anders dan gewone helderziendheid. Wanneer u uittreedt, kunt u, zij het tijdens de uittreding of na terugkeer, een deel van de opgedane indrukken wel overdragen aan het lichaam. Daarbij dient u echter wel met het volgende rekening te houden:

1 Een algehele overdracht van een geestelijke waarneming aan een stoffelijk voertuig is niet mogelijk, gezien de verschillen in ervaring en mogelijkheid, waardoor een te groot verschil in referentiewaarden bestaat tussen delen van eigen geest en het stoffelijke lichaam.

2 Een sterke vastlegging van al, wat geestelijk tijdens een uittreding werd beleefd, is slechts beperkt mogelijk, omdat meestal geen voldoende kracht bestaat om elke ervaring die in de hersenen kan worden afgedrukt, daarin ook duidelijk neer te leggen.

Een groot gedeelte van de impressies gaat trouwens al direct naar het onderbewustzijn, omdat zij redelijk worden afgewezen.

Ten laatste: Datgene wat in uitgetreden toestand wordt beleefd, kan m.i. niet worden gerangschikt onder helderziendheid of helderhorendheid, omdat het in wezen een beleving buiten de stof betreft, waarvan een deel - zij het als droom of een visioen - is afgedrukt, terwijl men hiervan zelf een interpretatie geeft. De weergave zal hierdoor veel verder van de werkelijkheid afwijken dan bij helderziendheid gemiddeld het geval is.

x Hoe ontwikkelt zich een chakrum?

- Een chakrum ontwikkelt zich door een verhoging van het eigen aantal geestelijke trillingen. U kunt het zich ongeveer als volgt voorstellen:

Wanneer een mens geboren wordt, zijn er vier verschillende trillingen, die zijn leven bepalen. Bij de geboorte opent zich dus onmiddellijk en geheel het vierbladig chakrum.

Indien door besef voldoende andere harmonische waarden worden beleefd en zo als deel van eigen ik tot ontwikkeling komen, ontplooit zich een b.v. 8 bladig chakrum. Dit omvat dan ook de waarden van het vierbladige chakrum, terwijl bij een vol opengaan van het 8 bladige deze 8 waarden ook reeds geopend zijn in het 16 bladige chakrum enz.

Bij een toenemende ontwikkeling van gevoel en denkvermogen, later aangevuld door sensitiviteit, zullen dus steeds meer delen van chakrums zich openvouwen en gelijktijdig dus ook in hoger gelegen chakra een ontwikkeling veroorzaken.

Is dit voldoende?

x Zijn de verhoudingen in getallen van die bladeren dan bepaald?

- Deze verhoudingen zijn deel van een menselijke symboliek en worden dus door mensen zo bepaald. De door mij in het voorbeeld gehanteerde getallen stammen uit een indisch systeem. Afwijkende voorstellingen bestaan eveneens.

Over het algemeen gaat men dus 4, 8, 16. Men eindigt dan met 128, in andere gevallen met 144.

Dit is geen aanduiding van het aantal afzonderlijke mogelijkheden of functies, maar eerder een rest van getallen - symboliek, die ingesloten is in de aanduiding van het chakrum, dat vooral in India vaak als een bloem wordt weergegeven, waar bij elk blad dan heet te staan voor een bepaalde gevoeligheid of kracht en wordt weergegeven door een eigen klank- en kleurwaarde

x Dit beeld wijkt dus af van de werkelijkheid?

- Wanneer je een chakrum direct waarneemt, doet het nog het meeste denken aan een soort draaikolk, een soort bewegende trechter, die irisciderend is en vele kleurverschijnselen omvat, die daarin echter alleen als flitsen voorkomen.

Het is dus geen statisch verschijnsel of een bloem, die openbloeit, maar eerder een grote hoeveelheid energie, die met bepaalde herkenbare kleurflitsen zijn eigenschappen duidelijk maakt, ofschoon zij voortdurend geheel in beweging is.

x Kunnen helderzienden iemands levensles met zekerheid zien, of schatten zij maar wat? Wanneer wordt de levensles geleerd? Tijden een konfrontatie met jezelf?

- Op het laatste deel van de vraag kan ik moeilijk een antwoord geven. Wanneer de levensles geleerd is, is sterk afhankelijk van het oogenblik, waarop u bereid bent uzelf niet alleen vanuit uzelve te bezien, maar u zelve ook leert waarden vanuit de wereld, die u kent en beleeft. Op het oogenblik, dat u uzelf herkent als factor in een geheel, hebt u gemeenlijk uw levensles wel begrepen. Dit kan zowel tijdens een stoffelijk leven, tijdens b.v. meditatie gebeuren als elders. In de meeste gevallen wordt een dergelijk les eerst beseft, wanneer men na de dood met zichzelf en de betekenis van eigen leven wordt gekonfronteerd.

Wat de helderzienden betreft: zij kunnen "uw levensles" niet zien, omdat deze voor u de essentie is van uw vorderingen en deze essentie dermate inhaerent is aan de waarde van uw gehele wezen, zowel het hoogste als het laagste voertuig omvattende, dat een helderziende dit nimmer op aarde in zijn gehele complexiteit en samenhangen zal kunnen waarnemen op bewust niveau.

Wel is het duidelijk, dat een helderziende, die uw uitstraling waarneemt, daaruit wel konklusies kan trekken omtrent uw persoonlijkheid, die verder gaan dan uzelf kunt komen, daar vele voor u onderbewuste factoren voor de helderziende afleesbaar zijn. Hierdoor zal de helderziende dus wel vaak een beter beeld van uw noden, uw bedoelingen ook, geven, dan U zelf zoudt kunnen doen.

x Wat is de akasakroniek?

- Een term uit een indische filosofie, waarover voldoende lektuur bestaat, zodat ik er in dit kader niet veel verder op in behoefte te gaan.

Kort gezegd: In uzelf ligt het geheel van uw ontwikkelingen vast. Dit is het beginpunt. Wie deze in zich erkent en er aan beantwoordt, komt tot volle ontwikkeling. Dat is de essentie.

x Wat is de rol van het voorwerp, dat een helderziende vaak gebruikt?

- Ik kan u geen antwoord geven. Mogelijk doelt u op z.g. psychometrie. Dan dient het voorwerp als inductor, dus als mogelijkheid tot afstemming. In andere gevallen gebruiken helderzienden wel voorwerpen als concentratiepunt om hierdoor zichzelf in een soort semitrance te brengen. Zoals de vraag gesteld werd, is dus geen specifiek antwoord mogelijk.

x In hoeverre kun je en mag je met behulp van geleidegeesten bevelen geven?

- In zoverre als deze bevelen niet ten detrimente van iets of iemand strekken en in zoverre als u niet hierdoor tracht uzelf te bevoordelen ten koste van anderen.

Indien u zich aan deze beide regels houdt, zullen uw bevelen dermate beperkt zijn en dermate harmonisch met het geheel van de kosmos, dat zij alleen binnen die kosmos op een harmonische wijze tot verwezenlijking kunnen komen. Zij zijn dan zeker niet meer een soort magisch instrument, dat u hanteert vanuit uzelf.

x Heeft iedere doorsnee helderziende God wel eens gezien?

- Kan iemand, waarvan het ego nog niet geheel ontwikkeld is, wel eens een zuivere godservaring hebben?

- Een moeilijke vraag. Ik geloof, dat je, zolang je nog helder-

helderziende bent, je nog niet volledig bewust bent. En iemand, die volledig bewust is, behoeft niet meer helderziende te zijn, omdat hij de totaliteit beseft.

Wat betreft het tweede: Of iemand een zuivere godservaring kan hebben, helderziende of niet: Ik geloof, dat een ieder, die in zich naar het hoogste streeft, in zich een ervaring door kan maken, die voor hem een godservaring is en die door zijn bestrevingen en bedoelingen ook inderdaad zuiver is.

Dat deze ervaring dan niet de totaliteit van de Schepende kracht omvat, is m.i. hierbij impliciet.

x Iemand vertelde mij mediamiek te zijn geweest en vaak contact te hebben opgenomen met haar overleden echtgenoot. Hij verzocht haar dit na te laten, omdat hij hierdoor veront- rust werd. Zij gaf toe en heeft, naar men zegt, haar gave nu voorgoed verloren.

- Ik geloof niet, dat dit laatste werkelijk het geval is, ofschoon bepaalde psychologische factoren hierbij een rol zouden kunnen spelen.

Het zal U echter duidelijk, dat een geest, die druk bezig is zich bewust te worden van een nieuwe wereld en daarin een eigen betekenis en waarde te ontdekken, het niet bepaald prettig vindt, wanneer iemand voortdurend aan zijn oren staat te zeuren over wat vroeger geweest is en wat had kunnen zijn, wanneer alles andersgelopen zou zijn. Voor mij is dit vanzelfsprekend.

Nu kan ik mij voorstellen, dat iemand in de stof een dergelijk contact zozeer als deel van eigen leven is gaan zien, dat de afwijzing van deze deelname, zeker in die vorm, een soort psychisch trauma veroorzaakt. Onderbewust reageert men dan mogelijk: Wanneer dat dan niet mag, wil ik het geheel niet meer. Waaruit remmingen voortkomen, die het de persoon moeilijk maken de gave nog verder te gebruiken.

Maar wanneer een dergelijke gave bestaat, gaat zij over het algemeen niet ten gronde.

x Kan tijdens een seance een medium door een der aanwezigen worden gesuggereerd iets te zeggen, wat deze graag wil horen?

- Dat ligt aan het medium en aan een eventuele entiteit. Een helderziende e.d. kun je b.v. gemakkelijker een dergelijke suggestie geven dan iemand, die in een diepe trance verkeert.

Maar het is wel waar, dat, wanneer je als geest met een medium werkt, je alle gedachten rond je ziet, soms zeer expliciet, soms eerder vaag als een tendens.

Wanneer dit in overeenstemming is, met wat je wilt en wat je zelf gevoelt, maak je daar gebruik van. Dus een zekere invloed bestaat wel degelijk. Maar ik geloof niet, dat bij een werkelijke trancetoestand u in staat zult zijn, datgene te laten zeggen, wat u wenst te horen. Wel kunnen soms delen uit het door u gewilde worden genomen als illustratiemateriaal voor hetgeen een entiteit u duidelijk wil maken.

Ik hoop, dat dit voldoende is.

x Kan een medium iets verklaren, waarmede hij zelf niet in harmonie is?

- Een medium kan dingen verklaren, waarmede hij het zelf niet eens is. Maar wanneer het direct strijdig is met de

harmonie op grond waarvan het medium contact heeft met een entiteit zal een dergelijke verklaring een schokwerking betekenen, waardoor de harmonie verdwijnt en het contact verbroken wordt. Dat is dus niet mogelijk.

x Hoe komt het, dat iemand een gedicht schrijft in spiegel-schrift en dan nog wel met de linkerhand ?

- Bij automatisch schrijven met de linkerhand is dit normaal: het spiegelschrift beantwoordt dan aan 't normale schrijfpatroon dank zij de neiging tot omkering, die bij de meeste mensen bij het gebruiken van de linkerhand aanwezig is. Dit geldt natuurlijk niet, wanneer deze linkerhand getraind is om als een rechterhand te reageren, maar dan komt ook het spiegelschrift niet voor.

Wat de dichtvorm betreft: Deze ontstaat vaak, doordat mensen veronderstellen, dat contact met de geest iets verhevens is en dichten volgens hen verheven zijn dan gewone taal. Wat natuurlijk niet geheel waar is, maar zelfs algemeenheden klinken nu eenmaal beter in dichtvorm.

x Hoe magnetiseert men water, voor wat gebruikt men dit?

- Hoe? Door eigen levenstroom zodanig door of in het water te laten pulseren, dat hierdoor een krachtsverhoudingen in het water gewijzigd worden.

Gebruik: toedienen aan personen, die extra levenskracht nodig hebben. Dit gaat veelal gepaard met enige suggestie, zodat de levenskracht ook op de juiste wijze verbruikt zal worden.

x U sprak over priester-genezers-mediums uit de egyptische periode. Wilt U dit toelichten?

- Ik sprak over mediums en over priestergenezers, maar sprak daarover niet als een begrip of een woord.

In de geneeskunde van Egypte, die viel onder een bepaalde godheid, kende men de hypnotiseur en de helderziende. De hypnotiseur trad veelal op als een soort narcotiseur, de helderziende o.m. als diagnosticus.

Het zal u duidelijk zijn, dat vele gevoelige personen werkten in de geneeskunde, terwijl dat, wat men nu occult of paranormaal noemt, voor deze priestergenezers een normaal verschijnsel vormde.

Zij werden vaak gekonfronteerd met verschijnselen, die zij niet begrepen, of raadselen van het menselijke lichaam, die zij niet konden oplossen. In dergelijke gevallen raadpleegde men dan een medium. Dit behoefde dus niet als ingewijde tot hun orde te behoren.

De zo verkregen antwoorden werden dan zo goed mogelijk aan de feiten getoetst. Bleek het juist te zijn, dan behoorde het voortaan tot de geheime kennis, die door de priester-genezers aan zijn leerlingen mondeling werd overleverd.

Voldoende?

x Kent U het mediumschap van Swedenborg. Kunt u dit nader omschrijven?

- In de eerste plaats is hier sprake van een sterk geïnspireerd zijn en het vermogen tot uittreden, waarbij de man zelf onevenwichtig - hysterisch was. Dit bevorderde het aantal uittredingen. Hierdoor is dit mede bepalend geworden voor de verschijnselen, die Swedenborg in bepaalde zittingen tot stand bracht en de uitingen, die hij deed.

Is dit voor u voldoende?

x Hoe zag men de geesten, die in het begin van de mensheid optraden?

- Om het eens heel eenvoudig te zeggen: In het vroege voormenselijke ontwikkelingsstadium van uw voorouders was de pijnappelklier nog geheel actief. Wat betekent, dat het z.g. derde oog functioneerde.

In wezen is dit een gevoeligheid voor vele stralingen, onder meer op astraal en levenskrachtniveau. Wanneer nu de entiteiten, die zich als groeps of rassegeesten bezig hielden met de wordende mensen contact opnamen, werden zij dan ook "gezien" en wel als een soort licht, een straling die zich ver afhief van de normale omgeving.

U moet beseffen, dat het klimaat toen heel wat droefgeestiger was dan zelfs het nederlandse klimaat nu. Er was dus een scherp contrast.

Men kan dus wel zeggen, dat, ofschoon een formulering in deze zin toen natuurlijk nog niet bestond, dat deze entiteiten werden gezien als lichtende geesten of lichtende goden.

Een klank-houding signaal, dat lichtende geest betekende, bestond wel tamelijk algemeen en werd zover mij bekend steeds weer overgeleverd mede als een bron van veiligheid of gaven, die daarvan te verwachten waren.

Volgens mij is dit mede de aanleiding geworden tot de betrekkelijk algemene verering voor zon, maan en vuur in de vroege kulturen.

Is dit voldoende?

x Wat waren dan de rituelen, waarop deze geesten verschenen?

- Er bestonden rituelen - altans zou men hiervoor deze term wel kunnen gebruiken - die plaats vonden, wanneer deze entiteiten verschenen.

M.a.w.: het waren niet deze wezens, die de geesten oproepen, maar de waarneming en erkenning van hun uitstraling bracht hen tot bepaalde gebaren, een zich groeperen rond het verschijnsel in een bepaalde rangorde, waarbij de benadering meestal aan enkele leden van de gemeenschap werd overgelaten, die zich dit recht hadden bevochten, of op andere wijze daartoe waren uitverkoren.

Voldoende?

x Het bestaat, dat iemand onder diepe hypnose wordt gebracht en zich zijn gehele leven herinnert, terug gaat tot zijn kindsheid en dan nog verder gaat tot in vorige inkarnaties.

- Sta mij een kleine correctie toe. Tot vorige levens. Niet inkarnaties. Dit woord lijkt mij niet juist, omdat wij in dergelijke gevallen bijna altijd te maken hebben met een aflezen van de z.g. celherinnering, waardoor terug kan worden gegaan tot de moeder of de vader en langs die lijn dan soms zelfs geslachten ver bepaalde sterke indrukken, die in de cel als gevolg van erfelijkheid aanwezig zijn, middels associaties kunnen worden afgelezen.

Dergelijke dingen worden dan vaak, mede door een soort telepathische afstemming van beelden en indrukken voorzien, die grotendeels ontleend is aan de visie, die de omgeving op de betreffende periode heeft, terwijl een deel daarvan zal stammen uit een aanvoelen van de periode door de persoon zelf of kennis, die hij meent over deze periode te bezitten.

Zo verkregen gegevens zijn dan ook slechts tendele historisch geheel juist, ofschoon de hoofdgegevens t.a.v. de persoon gemeenlijk wel redelijk kloppen.

x Dat is dus een voorvader?

- Het gaat hier inderdaad om stoffelijk erfelijk overgeleverde ervaringen en /of emoties van het voorgeslacht, geheel materiëel dus.

Een inkarnatie is iets anders. Zul je die terugvinden, dan is er eerder sprake van periode van verwarring, waarbij geen duidelijke gegevens doorkomen, afgewisseld met onsamenhangende fragmenten uit een eerder bestaan zonder samenhang, die ook in tijd niet juist gerangschikt behoeven te zijn.

Bij het aflezen van celherinneringen is altijd sprake van een strikt nauwkeurig teruggaan in tijd, waarbij de fragmenten een duidelijke onderlinge samenhang vertonen.

Dus: herinneringen aan vroegere inkarnaties zijn steeds waarden uit de geest, die tijdelijk en zeer ten dele toegankelijk worden. Ik geef toe, dat men met veel training kan leren uit dit alles toch een samenhangend en redelijk juist geheel te maken, ook in het stoffelijk besef. Maar daarbij is hypnose eerder hinderlijk dan bevorderlijk.

Dus nogmaals: In elke persoon zijn genetisch sporen van verschillende personen aanwezig. Onder hypnose ontstaat een drang om de sterkste stoffelijke sporen van het voorgeslacht te volgen, zover die natuurlijk in eigen lichaam zijn opgenomen.

x Stel dat die herinnering niet onder hypnose plaats vindt.

- Indien fragmenten herinnering opduiken, die men zelf niet thuis kan brengen, maar die wijzen in de richting van recente voorvaders, zo zou het mogelijk zijn, dat er sprake is van een sterke genetische herinnering, die soms middels het onderbewustzijn even op de voorgrond treedt. Meestal zal dit dan gebeuren als gevolg van gelijksoortige impulsen of belevingen als reeds genetisch als belangrijk in het celgeheugen waren vastgelegd. Maar dit komt zelden voor.

Indien u bij vol bewustzijn, zonder hypnose of suggestie opeens in een geheel andere tijd terecht komt, is het goed u eerst eens na te gaan, welke redenen er kunnen zijn voor deze z.g. herinnering. Daartoe gaat u dan even na, wat u zoal de laatste tijd hebt gezien, aan films hebt gezien, kortom, het fictiemateriaal, waarmee u gekonfronteerd bent.

Is daarin geen gelijkenis met deze z.g. herinnering aanwezig, dan kunt u voorlopig en onder voorbehoud veronderstellen, dat het een deel is van de totaalinhoud van uw geestelijk ik en als zodanig fragmenten uit vorige levens kan omvatten.

Realiseer U echter wel, dat deze zaken door eigen wensleven, psychische spanningen e.d., verdringingen zelfs, indien de herinnering deels scherp is, toch nooit geheel volledig kunnen zijn.

Slechts in zeer zeldzame gevallen omvatten dergelijke herinneringen een werkelijk geheel juiste weergave van een vroegere werkelijkheid.

x Je zou dit contact met het totale geheugen kunnen noemen?

- Je zou misschien nog beter zo kunnen uitdrukken:

Er is dan sprake van een tijdelijk meer geïntegreerd zijn met de totale persoonlijkheid, die zich in alle voertuigen uitdrukt en niet alleen in de stof.

x Wanneer een medium tot een ontwikkeling komt van beheerst mediumschap, is er dan geen verdere ontwikkeling tot zienschap. Dan immers ben je niet meer afhankelijk. Is het voor iemand, die zover gevorderd is niet beter een zienschap te ontwikkelen?

- Een heel aardige stelling, die u daar ontwikkelt, waarbij u dan voorlopig maar twee dingen als geheel identiek beschouwt: zienschap en mediumschap. Wat niet geheel juist is. U stelt immers, dat de resultaten van beiden ongeveer identiek zullen zijn en uit dezelfde bron zullen stammen. Dat is niet waar.

Verder neemt u voorlopig even aan, dat alle entiteiten, die zich middels een medium uiten, astrale entiteiten zijn.

Er bestaan echter geen astrale entiteiten, maar alleen astrale vormen, die al dan niet vanuit een andere sfeer of wereld beïeld worden.

U begint dus met veronderstellingen, die niet geheel juist zijn. Mag ik het daarom op mijn wijze als volgt stellen?

Een beheerst mediumschap zal de trance-toestand toelaten en wel zo, dat elk harmonisch bewustzijn zich uit middels de stoffelijke persoonlijkheid van het medium en wel op zodanige wijze, dat de eigen inzichten en preferenties van het medium daarbij niet of nauwelijks ter zake doen.

Krijgen wij te maken met een bewust zienschap en stellen wij een toegankelijkheid van dezelfde bronnen en entiteiten, dan zal dit nog steeds sterk bepaald worden door de eigen persoonlijkheidsinhoud van de ziener. Het gevolg is, dat zijn boodschappen dan altijd een zelfde teneur en tendens zullen hebben, iets wat bij trancemediumschap vermeden kan worden.

Sta mij verder toe op te merken, dat u zienschap beschouwt als een gave die op een hogere trap staat dan mediumschap. In wezen is het een geheel andere kwaliteit, die een medium zelfs zou kunnen bezitten of ontwikkelen, zonder dat daarvoor een mediumschap terzijde gesteld behoeft te worden.

x Kunt u mij het verschil duidelijk maken tussen een hypnotische slaap en een magnetische slaap?

- Uitgaande van de zuivere betekenis van deze woorden :

Wanneer wij met een hypnotische slaap te maken hebben, zo is er sprake van een suggestie, waardoor eigen wilsinvloeden van de persoon dermate handig worden gemanipuleerd, dat de persoon in wezen bijna willoos is.

Een magnetische slaap ontstaat door het harmoniseren van de eigen lichaamstromingen van de proefpersoon, waarbij de slaap een meer natuurlijk karakter heeft en in deze magnetische slaap de persoonlijkheid niet verder onder het suggestieve geweld staat van degene, die de slaap tot stand brengt.

Volledigheidshalve zij opgemerkt dat bij somnambulisme vaak over een magnetische slaap wordt gesproken, terwijl in werkelijkheid van hypnose sprake is middels optische vermoeidheid, geluid e.d.

De magnetische slaap is geweldlozer en geeft een grotere betrouwbaarheid, omdat een verminderde suggestabiliteit bestaat. In de hypnotische slaap is de suggestie van de

hypnotiseur alles beheerst, ook de belevingen, die in deze slaaptoestand plaats zouden vinden. Bij bevelden uittredingen en daarbij verstekte mededelingen kan dit zelfs een beslissende rol spelen.

x Wordt de uiting van een trancemedium niet mede bepaald door hetgeen de toehoorders kunnen verwerken?

- Niet noodzakelijkerwijze. Maar wanneer ik tot de mensen spreek, tracht ik dit in hun taal te doen. Ik moet dus uitgaan van de belangstelling en het bevattingsvermogen van degenen, tot wie ik mij richt. Hierdoor kan ik veelal een voldoende belangstelling en begrip wekken, voor hetgeen ik wens u over te dragen.

Vrienden, ik moet nu gaan besluiten. Ik heb getracht u een schets te geven van hetgeen mediumschap inhoudt en alles, wat mediumschap ook door alle tijden geweest is. Een mogelijk wat summier verhaal, ik geef het toe.

Maar uw eigen belangstelling lag kennelijk meer op een technisch en meer recent niveau. Hierdoor is het tweede deel van de bijeenkomst dan ook in aard bepaald.

Er zijn heel wat vragen, die ik niet heb horen stellen, zoals de vraag, hoe het zat met mediumschap in de azteekse periode, hoe het zit met vormen van mediumschap, zoals dit nog in deze dagen in bepaalde Amerikaanse bergstaten en b.v. Mexico voorkomt.

U hebt deze vragen niet gesteld en dus kreeg u daarop ook geen antwoord. Ik hoop u echter duidelijk te hebben gemaakt, dat mediumschap een normaal verschijnsel is.

U moet niet denken, dat mediumschap als gaven een uitzondering is. In uw tijd is helaas de praktijk een uitzondering, evenals een bewust en beheerst gebruik van de gaven. In de oude tijd was mediumschap iets, wat zeer veel voorkwam, waardoor ook de neiging naar een geheel beheerst mediumschap te streven sterker was.

Mediumschap, helderziendheid, helderhorendzijn e.d. maken u dus niet tot iets meer dan uw medemensen. Een medium is overigens iemand, die u helpen kan bepaalde contacten te leggen. Maar wanneer u innerlijk daardoor wordt aangesproken, zo zou u volgens mij moeten trachten soortgelijke contacten vanuit uzelf tot stand te brengen.

Iedereen bezit meerdere voertuigen en een ieder heeft krachtens het totaal van zijn voertuigen harmonieën met bepaalde sferen. Wat betekent, dat iedereen wel in staat is indrukken uit een bepaalde sfeer op te vangen.

De vaagheid van de contacten zal door oefening verdwijnen, het overbrengen van impulsen naar 't bewustzijn is vaak moeilijk, evenals het zich overgeven aan een andere persoonlijkheid. Voor de meeste mensen is de moeilijkheid bij trance, dat zij de controle willen behouden over hun eigen lichaam uit angst, dat er iets mee zou kunnen gebeuren. Overwint u deze zaken, dan is ook voor u het mediumschap toegankelijk.

En hiermede moet ik besluiten. Ik dank U voor uw aandacht en wens U allen een goeden avond.

d.d. 7 september 1973